

Jip en het geheim van tante Toos

Merel Evertse

Jip en het geheim van tante Toos

Eerste druk 2026

© Tekst: Merel Evertse 2026

© Omslag en illustraties: Myriam Berenschot 2026

Uitgeverij Merel Evertse

ISBN 978 94 6533 815 6 / NUR 283

1.

Jip ligt op bed en staart naar het plafond. Ze denkt aan de opdracht die ze 's middags heeft gekregen van tante Toos. Ze moet een oorbel zoeken in Spanje.

Waarom zou tante Toos de oorbel willen vinden? Welk geheim draagt ze bij zich? Waarom moet ik in Spanje zoeken? Hoe pak ik dit aan, waar moet ik beginnen? En zou tante Toos echt niet meer lang te leven hebben?

Eerder die dag loopt Jip langzaam naar huis. Eigenlijk heeft ze geen zin om naar huis te gaan. Haar moeder is thuis aan het werk en haar vader zit op kantoor. Niemand op school wilde met haar spelen. Ze loopt daarom langs tante Toos. Tante Toos is eigenlijk een oud-tante, ze is de zus van haar oma. Tante Toos is tien jaar ouder dan haar oma, maar ze lijkt wel twintig jaar jonger. Haar oma is heel lief, maar wel een beetje saai. Bij tante Toos is het nooit saai.

Met tante Toos doet ze altijd gekke dingen zoals apenkooien of de tegeltjes van de badkamer beschilderen. Toen Jip bij tante Toos ging logeren hebben ze een achterstevoren-dag gedaan. Ze hebben 's ochtends patat gegeten en 's avonds ontbijt. Ook hadden ze de hele dag hun kleren achterstevoren aan. Jips ouders zijn niet dol op tante Toos. Misschien komt dat doordat ze zelf een beetje saai zijn, net als haar oma. Of misschien komt het door de bruiloft van haar oom.

Toen haar oom twee jaar geleden ging trouwen, was Jip bruidsmeisje. Ze ging eerst naar tante Toos die haar haar ging invlechten. Jip vond de vlecht prachtig, maar toch was ze niet blij: haar grote oren vielen erg op met haar haren zo strak naar achter. Jip wordt vaak gepest met haar oren. Het zijn grote flaporen en ze zijn kromgebogen, net als een banaan. Tante Toos zag dat Jip niet blij was.

‘Je vindt dat je oren te veel opvallen, hè?’ Jip knikte. Tante Toos heeft precies dezelfde oren.

‘Ik werd er vroeger ook mee gepest, maar ik weet wel wat. Ik ben zo terug.’ Tante Toos liep de deur uit. Na een half uur kwam ze terug.

‘Ik ben naar de feestwinkel geweest.’ Vrolijk haalde tante Toos iets uit haar tas. ‘Ik heb elfen-oren gekocht, voor jou en voor mij!’

Jip keek verbaasd naar de nep-oren die tante Toos in haar handen hield.

‘Kijk, ik zal ze eerst bij mijzelf opdoen.’

Jip zag hoe haar oudtante de oren opdeed. Ze leek nu wel een sprookjesfiguur. Jip moest heel hard lachen, dit kon alleen haar gekke tante Toos bedenken.

‘Wil je ook? Dan gaan we samen naar het sprookjesbal.’ Jip zag de lol er wel van in en tante Toos deed ook bij haar de elfen-oren op. Ook zij zag eruit als een sprookjesfiguur. Vlak daarna ging de deurbel.

‘Ah, daar zullen je ouders zijn, die komen ons ophalen.’

Toen Jip de deur opendeed, zag ze twee geschrokken gezichten.

‘Wat heb jij nou?’ vroeg haar vader.

‘Elfen-oren, net als tante Toos!’

Toen zagen ze tante Toos.

‘Doe eens normaal zeg, haal die dingen van haar oren!’ zei Jips vader boos.

‘Dat gaat niet!’ zei tante Toos.

‘Hoe bedoel je, dat gaat niet?’ vroeg Jips moeder geschrokken.

‘Ik heb ze vastgelijmd!’ riep tante Toos vrolijk, terwijl ze een dikke knipoog gaf aan Jip. ‘Met hele sterke lijm. Je moet wel drie uur weken in bad om ze eraf te krijgen.’

De vader van Jip werd woedend, maar de trouwerij begon bijna, dus ze moesten snel gaan.

Jip had nog nooit zoveel complimenten gehad over haar oren. Iedereen op de bruiloft wilde met haar op de foto. Ze glunderde op elke foto van elfen-oor tot elfen-oor. Haar ouders daarentegen trokken een gezicht als een oorwurm.

2.

Eenmaal aangekomen bij tante Toos belt Jip aan, maar er wordt niet opengedaan. Ze kijkt door het raam en ziet wel licht branden. Ze belt nog een keer aan, maar er gebeurt niks. Net op het moment dat Jip weg wil gaan, hoort ze gestommel. Tante Toos doet de deur open. Ze heeft een badjas aan en haar gezicht is bleek.

‘Jip, wat fijn dat je er bent,’ zegt ze zachtjes. ‘Ik ben ziek.’ Ze loopt naar haar bed en gaat erin liggen.

Jip heeft tante Toos nog nooit zo gezien, ze is altijd vrolijk en actief. Jip wil haar proberen op te vrolijken. Ze bedenkt dingen waar tante Toos normaal gesproken blij van wordt.

‘Zullen we jongleren met deegballen? Dan maak ik na het jongleren appeltaart. Of zullen we de gekke-oren-memory spelen? Of nog een tegeltje beschilderen in de badkamer?’

Tante Toos kijkt serieus en schudt haar hoofd. Jip wordt verdrietig, tante Toos is echt heel ziek.

‘Misschien wil je sinaasappelthee voor me maken?’ vraagt tante Toos fluisterend.

Jip is blij dat ze wat kan doen. Ze weet precies hoe haar oudtante de sinaasappelthee wil hebben, dat drinken ze vaker samen. Jip vindt in de keuken sinaasappels en begint ze te persen. Daarna doet ze het sap in een pan. Wanneer het sinaasappelsap kookt, hangt ze er een theezakje in. Ze neemt een grote kop sinaasappelthee mee de slaapkamer in. Tante Toos neemt er een paar slokjes van.

‘Heerlijk,’ zegt ze. Tante Toos gaat rechtop zitten.

‘Jip, ik denk niet dat ik nog lang te leven heb.’

Jip schrikt en begint hard te huilen.

‘Ja, dat heel is verdrietig, maar ik ben al oud en heb een mooi leven gehad.’

Jip zit nog hard te snikken wanneer tante Toos haar bed uit stapt.

‘Je moet iets voor me doen, Jip.’

Tante Toos loopt naar haar kledingkast en pakt haar sieradendoos. Daar haalt ze een hele mooie oorbel uit. Het is een gouden hanger met een rood steentje erin.

‘Je moet de andere oorbel zoeken.’

Tante Toos geeft de oorbel aan Jip en pakt daarbij Jips hand stevig vast. Ze kijkt Jip aan. Jip heeft haar oudtante nog nooit zo serieus zien kijken.

‘Het is belangrijk.’

Jip snapt het niet. ‘Wat bedoel je, tante Toos?’

Tante Toos zegt niks en rommelt verder in de kast. Ze haalt een stapel kleding weg en daarachter ligt een schoenendoos. 'Hier, neem dit ook mee.'

Jip pakt de doos aan.

'Je gaat toch binnenkort weer op vakantie naar Spanje?' Jip knikt. 'Daar moet je gaan zoeken,' zegt Tante Toos en ze kruipt weer terug in bed. Jip wil nog van alles vragen.

'Tante Toos,' fluistert Jip, 'ik begrijp het niet.'

Tante Toos gaapt en mompelt heel zachtjes: 'Niemand weet...'

Jip spitst haar oren. Maar dan vallen haar oudtantes ogen dicht en begint ze hard te snurken. Verward sluipt Jip met de schoenendoos en de oorbel het huis uit. Thuis verstoppt ze de doos en de oorbel.

